

Współpraca nauczyciela z logopedą

Wady wymowy u dzieci w wieku wczesnoszkolnym są bardzo częstym i poważnym problemem współczesnej szkoły.

MODELOWA WSPÓŁPRACA NAUCZYCIELA I LOGOPEDY

1. Wspomagam pracę logopedy na zajęciach edukacyjnych z całą klasą. Często utrwalam poprawną artykulację dzieci, przeprowadzam ćwiczenia relaksacyjne, oddechowe, artykulacyjne. Przeprowadzane przeze mnie zajęcia muzyczne, fizyczne, polonistyczne, swobodne wypowiedzi dzieci dają do tego świetną okazję by przezwyciężać trudności logopedyczne.
2. Ścieżka logopedyczna prowadzona przez nauczyciela jako kontynuacja ćwiczeń logopedycznych podczas konkretnych zajęć edukacyjnych i indywidualnych polegająca na prowadzeniu ćwiczeń artykulacyjnych, rytmizujących i językowych.
3. Wykorzystuję zeszyty uczniów do ćwiczeń - indywidualnych lub z całą klasą w każdej wolnej chwili.
4. Udział logopedy w lekcjach z całą klasą
5. Uczestnictwo logopedy w zebraniach z rodzicami.
6. Indywidualne konsultacje nauczyciela i logopedy. Wymiana informacji dotyczących poszczególnych uczniów, ich postępami w nauce i zaangażowaniem podczas terapii logopedycznej.

JAKIE WNIOSKI ?

CO ZROBIĆ BY POLEPSZYĆ SYTUACJĘ UCZNIÓW ?

Aby osiągnąć dobre efekty terapii logopedycznej potrzebna jest intensywna współpraca nauczyciela-wychowawcy z logopedą i rodzicami, a przede wszystkim systematyczność i zaangażowanie, wytrwała praca ucznia. Ćwiczenia stymulujące rozwój mowy powinny być stosowane w domu, jak i w szkole aby dobrze przygotować dziecko do czytania i pisania. Ważne by odbywało się to w dobrej atmosferze.

PROFILAKTYKA – myślę, że ważne jest zanim dziecko trafi do szkoły, przeciwdziałanie zaburzeniom komunikacji językowej, jeszcze w przedszkolu.

Jak osiągnąć ten cel?

Nauczyciel przedszkola powinien, moim zdaniem przestrzegać następujących wskazówek:

*Konsultowanie się w razie wątpliwości w przypadku zaburzeń mowy z: laryngologiem, audiologiem, ortodontą, logopedą, psychologiem, neurologiem.

*Systematyczne wykonywanie w formie zabawy ćwiczeń:

- rozwijających mowę i wzbogacających słownik
- kształtujących wrażliwość słuchową

- różnicujących dźwięki mowy ludzkiej
- usprawniających narządy mowy (język, wargi, żuchwa, podniebienie)
- oddechowych (oddychanie przeponowo-brzuszne)
- rytmizujących
- doskonalących formy wypowiedzi dziecka

*Dbanie o harmonijny rozwój motoryczny, który ma wpływ na dobry rozwój mowy dziecka. Ćwiczenia sprawności całego ciała i grafomotoryki powinny być związane ściśle z mową, np.: zabawy ruchowe połączone ze śpiewem lub rymowanekami, wyliczankami, wierszyki z wyrazami dźwiękonaśladowczymi z równoczesnym naśladowaniem ruchów, zabawy paluszkowe, rysowane wierszyki.

*Czytanie dzieciom książek przez nauczycieli i rodziców w celu rozwoju mowy i myślenia.

WCZESNA DIAGNOZA – NIE CZEKAĆ, IŚĆ WCZEŚNIEJ DO LOGOPEDY!

Jest to chyba najważniejszy wniosek, który mi się nasunął. Nie powinno się lekceważyć niepokojących symptomów i jak najwcześniej udać się do specjalisty. Należy zachęcać rodziców do zadawania pytań, walki ze stereotypami, że „dziecko wyrośnie i trzeba poczekać - może samo przejdzie”. Powinno się uświadomić wagę stwierdzenia: „im wcześniej rozpocznie się terapię, tym szybciej dziecko osiągnie sukces”. Lepiej zapobiegać, niż leczyć - korygować wady wymowy i uchronić dzieci przed stresem, frustracją, problemami z czytaniem i pisanem w szkole. Widzę tu wielkie wyzwanie, misję do spełnienia przez logopedów, lekarzy pierwszego kontaktu, nauczycieli przedszkoli i szkół.